

7.2.60, יום א'

בישיבת הממשלה צנו והחליטה הבוקר על סיכומי במסגרתו הבטחוני והמדיני.

הצעותי נחקבלו בהיקונים קלים.

- אח"צ בא אצלי שיטתית בתלונה ערב פעולת הצבא בתופיק ביקש הרמטכ"ל מנחמיאם לצרף פלוגה ממסמר הגבול לצח"ל. טעין 51 של מקודת המסמך מרשה לשר המסמך להכריז במנשר שחיל המסמך או חלק ממנו יהיה כוח צבאי חשוי להיות מועסק בהפקיד צבאי להגנת ישראל, ואותו מנשר יציין הגבולות שבחחומיהם והתקופות שבחששן יועסק חיל המסמך או חלקו באופן כזה. הוא מתרעם שהרמטכ"ל לא פנה לשר המסמך, ושואל אם להכיא זאת לממשלה. אמרתי שאין צורך בכך. שאלתי אם נפגע איש מהמסמך? ענה - לא. אגיד לרמטכ"ל שכמקרה דומה עליו לדבר עם שר המשפטים.

- בחמש בא אצלי ארגוב. חזר מועידת הארגונים היהודים באמסטרדם /גם שזר וגרוסטן היו שם) דנו על החרם הערבי, אנטישמיות, חינוך יהודי, המצב ברוסיה.

גולדמן הציע לחזמין לפריס קשרה גויים פפורטים, שאינם אויבי רוסיה,

וקשרה יהודים שיריבו קולם על מצב יהודי רוסיה. הוא עומד לעשות זאת בעוד

חודש או חודשיים.

משם עברו לברגן בלזן. באו לשם גם אדנאור וסטרויס. הובאו לשם גם ילדים גרמנים. נאמו אדנאור וגולדמן. בארוחת צהריים השתתפו אדנאור, שטרוס, ליקה. מחקונגרס היו גולדמן וארגוב ועוד יהודים מכמה ארצות. ארגוב הציג לאדנאור שתי שאלות: 1) הזכיר שהיה כחייל בברגן בלזן, ושאל את אדנאור אם לא עלול לחזור על משגה וימר, אדנאור ענה שהטרגדיה של וימר הייתה שלא היה רוב יציב לממשלה, אבל לו יש רוב יציב ומבצע כל מה שהוא אומר, אם יהיה דרוש כוח - ידכא ההתפרצות בכוח.

2) אחת ידוע כידיד ישראל. האינך סבור שאי קשירה קטנים דיפלומטיים אפשר להסביר כאקט אנטי ידידותי על ידי מדינות עוינות. ענה: לפני חדשים אחדים שלח אלי ב.ג. איש בעניין זה. אמרתי לשנער ואומר לך: הערכים מפולגים, ורק השנאה לישראל מאחדת אותם. באזור הסה"ת נכשלו כל הארצות. אנחנו - לא. האין ישראל מעוניינת ששם ימצא כוח שי וכל פעם לחוץ בין הערבים ובין היהודים. ארגוב הוסיף: יש 62 מדינות חסכירות בישראל. האם לשם אפירות של חוץ היה יותר טוב שלא יכירו? ענה אדנאור: גרמניה היא במצב מיוחד. יש גרמניה מזרחית, וחשמעיה הסובייטית תחגבר במזח"ת אם הערבים יכירו בגרמניה מזרחית. ארגוב שאל על חודעה אחרת בעמך. אדנאור אמר שלא הייתה לו סמכות להגיד מה שהגיד. הזכיר שבלוכסבורג חציע יחסים דיפלומטיים וישראלים דחו זאת. בקרוב יראה את שנער וידבר אתו על כך.

גולדמן ראה את ארהרד לפני נסיעתו לקהרן, ודעתו היא שאין לחשוש
הקשרים. המתנגד העיקרי הוא ברנטנו. דעת גולדמן היא שאם יהיה לחץ אמריקני -
זה יועיל. אמרתי לארגוב שאני רואה חשיבות מכרעת בקשרים אלא בשני דברים:
אספקת נשק והשקעת הון (רבע ביליון) לבנין העשיה.

ארגוב מבקש שאבוא לוועדת חו"ב בעוד שבועים, ב-23 לח"ז, ושגם אכין
הצעות מדיניות לוועידת המפלגה על אנטישמיות ועליה; ועידת המסגה, מדבר מואץ,
יחסנו עם העמים.

שמעוני בא אח"כ, כנראה שאו נו נבחר. הביא לי נוסח אגרה לוז כחשובה
לאגרת הסובייטים. גרעתי מסוק והוספתי מסוק /גרעתי שבחים לכרושצוב, הוספתי
מסוק על שלום או למחות חוזה אי החקפה עם שכנינו).

- סוף סוף הובר לי מי הביא לי בקשת אדנאור לפני שבועות אחדים על פגישת
ברודוס או באחונה: זה היה גיורא בשם שניער. האחרון יבוא הנה בעוד שבוע.